

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK



CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 8 - **PROSINEC** 2016 – ČÍSLO **12**



Je i čas mlčet

Prvním veršem třetí kapitoly Kazatele, že „Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas“ můžeme vstoupit do nového církevního roku. Sedmý verš stejné kapitoly

pak konstatuje, že „je čas mlčet i čas mluvit“.

Advent předchází teofanii – Božímu zjevení.

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

LAUDATO SI' XVII.

encyklika papeže Františka o ekologii

69. Můžeme zodpovědně užívat věci a jsme povoláni uznat, že ostatní živé bytosti mají hodnotu před Bohem, „chválí ho a velebí ho už jen tím, že existují,“ neboť Pán se těší ze svého díla (srov. Žl 104,31). Právě pro svoji jedinečnou důstojnost a proto, že je obdařen inteligencí, je člověk povolán respektovat stvoření s jeho vnitřními zákony, poněvadž „Pán moudře založil zemi“ (Př 3,19). Dnes církev nemluví zjednodušujícím způsobem o naprosté podrobenosti ostatních tvorů člověku, jako by neměli hodnotu sami osobě a my jimi mohli disponovat podle svého zalíbení. Němečtí biskupové tak vysvětlili, že v souvislosti s jinými tvory „by bylo možné mluvit o prioritě jejich bytí před jejich užitečností.“ Katechismus poukazuje na zvrácený antropocentrismus velice zpříma a

důrazně: „Každý tvor je svým vlastním způsobem dobrý a dokonalý... Různí tvorové, které Bůh chtěl v jejich vlastním bytí, jsou každý svým způsobem odleskem nekonečné Boží moudrosti a dobroty. Proto každý člověk, aby se vyhnul nezřízenému užívání věcí, které pohrdá Stvořitelem a přináší zhoubné následky lidem i jejich prostředí, má respektovat dobrotu, jež je každému stvoření vlastní.“

70. V příběhu o Kainovi a Ábelovi vidíme, že zářlivost přiměla Kaina dopustit se krajní nespravedlnosti proti svému bratru. To způsobilo zlom ve vztahu mezi Kainem a Bohem, a mezi Kainem a zemí, ze které byl vyhoštěn. Tento přechod zachycuje dramatický rozhovor mezi Bohem a Kainem. Bůh se ptá: „Kde je tvůj bratr Ábel?“ Kain říká, že neví a Bůh naléhá: „Cos to udělal? Hlas krve tvého bratra volá ke mně ze země. Proto buď proklet, (vyhnán) z úrodné země“ (Gn 4,9-11). Zanedbání závazku kultivovat a uchovávat správný vztah k bližnímu, o něhož jsem povinen pečovat, a kterého mám chránit, ničí můj vnitřní vztah k sobě samému, k druhým, k Bohu i k zemi. Když jsou všechny tyto vztahy opomíjeny, když na zemi už nepřebývá spravedlnost - praví nám Bible - je v ohrožení veškerý život. Tomu nás učí příběh o Noemovi, když Bůh hrozí, že vyhladí lidstvo pro jeho trvalou neschopnost žít na výši požadavků spravedlnosti a pokoje: „Rozhodl jsem se skoncovat se vším živým, neboť země je plná bezpráví, které lidé páchají“ (Gn 6,13). Již v těchto starobylých příbězích oplývající hlubokou symbolikou bylo obsaženo přesvědčení, které vnímáme dnes, že totiž všechno je ve vztahu, a že autentická péče o náš vlastní život a naše vztahy k přírodě jsou neoddělitelné od bratrství, spravedlnosti a věrnosti ve vztahu k druhým.

71. I když „bylo na zemi mnoho lidské špatnosti“ (Gn 6,5), a Bůh „litoval, že udělal lidi na zemi“ (Gn 6,6), přesto se prostřednictvím Noema, který si uchoval bezúhonnost a spravedlnost, rozhodl otevřít cestu spásy. Dal tak lidstvu možnost nového začátku. Stačí jediný dobrý člověk, aby byla naděje! Biblická tradice jasně stanoví, že tato rehabilitace s sebou nese znovuodhalení a respektování rytmů vepsaných do přírody rukou Stvořitele. Je to vidět například na zákonu o Šabat. Sedmého dne Bůh přestal s veškerou prací, kterou vykonal. Bůh nařídil Izraeli, aby každého sedmého dne v týdnu slavil jako den odpočinku, Šabat (srov. Gn 2,2-3; Ex 16,23; 20,10). Na druhé straně byl pro Izrael a jeho zemi stanoven každých sedm let také sabatický rok (srov. Lv 25,1-4), během něhož byl uložen úplný odpočinek zemi, neselo se a sklízela se jen úroda nutná k přežití a k nabídce pohostinství (srov. Lv 25,4-6). Nakonec po uplynutí sedmi sedmiletí, tedy po čtyřiceti devíti letech bylo slaveno jubileum, rok všeobecného odpuštění a byla vyhlášena „v zemi svoboda všem jejím obyvatelům“ (Lv 25,10). Rozvoj tohoto zákonodárství měl za cíl zajistit rovnováhu a rovnost ve vztazích člověka k druhým lidem a k zemi, kde žil a pracoval. Současně to však bylo uznání skutečnosti, že dar země a

jejích plodů patří všemu lidu. Ti, kdo obdělávali a opatrovali toto území, měli se s jeho plody dělit zvláště s chudými, vdovami, sirotky a cizinci: „Až budeš ve své zemi sklízet obilí, nesmíš vyžnout své pole až k samému okraji a paběrkovat zbytky po žni. Ani svou vinici nesmíš sklídit dočista a zbytky hroznů své vinice nesmíš paběrkovat. Necháš je pro chudého a pro cizince“ (Lv 19,9-10).

72. Žalmy často vybízejí člověka, aby chválil Boha Stvořitele, který „rozprostřel na vodách zemi, jeho milosrdenství trvá navěky“ (Žl 136,6). Vybízejí však ke chvále také ostatní tvory: „Chvalte ho, slunce a měsíci, chvalte ho, všechny zářící hvězdy! Chvalte ho nebesa nebes a vody, které jsou nad nebesy! Ať chválí Hospodinovo jméno, neboť on rozkázal, a byly stvořeny!“ (Žl 148,3-5). Existujeme nejenom z moci Boží, ale před Ním a s Ním. Proto se Mu klaníme.

73. Spisy proroků zvou ke znovunalezení síly v obtížných chvílích rozjímáním o Boží moci, která stvořila veškerenstvo. Nekonečná moc Boží nás nepřivádí k útěku před Jeho otcovskou něhou, protože v Něm se snoubí cit i síla. Vskutku, každá zdravá spiritualita s sebou zároveň nese přijímání božské lásky a důvěrné klanění se Pánu pro jeho nekonečnou moc. V Bibli je Bůh, který osvobozuje a zachraňuje, Tím, který stvořil veškerenstvo, a tyto dva způsoby jednání jsou niterně a nerozlučně spojeny: „Ach, Pane, Hospodine, hle, svou velikou mocí a vztaženou paží jsi udělal nebe a zemi. Tobě není nic nemožné!... Vyvedl jsi svůj izraelský lid z egyptské země znamenitými a zázraky“ (Jer 32,17.21). „Věčný Bůh je Hospodin, který stvořil končiny země; nezemdlí a neunaví se, nelze vystihnout jeho moudrost. Znavenému dává sílu, bezmocnému rozmnožuje zdatnost“ (Iz 40,28b-29).

74. Zkušenost babylonského otroctví způsobila duchovní krizi, která vedla k prohloubení víry v Boha jasným vyjádřením Jeho stvořitelské všemohoucnosti povzbuzující lid k opětovnému nalezení naděje uprostřed neštěstí. Po mnoha staletích ve chvíli další zkoušky a dalšího pronásledování, kdy se římská říše snažila zavést absolutní nadvládu, věřící znovu nacházeli útěchu a naději umocněním důvěry ve všemohoucího Boha a zpívali: „Veliké a podivuhodné skutky, Pane, Bože vševládny! Spravedlivé a spolehlivé jsou tvé cesty!“ (Zj 15,3). Když Bůh mohl stvořit svět z ničeho, může také do tohoto světa zasáhnout a přemoci každou formu zla. Nespravedlnost tedy není nepřemožitelná.

75. Nemůžeme zastávat spiritualitu, která opomíjí všemohoucího Boha Stvořitele. Tak bychom se nakonec klaněli světským mocnostem anebo se stavěli na místo Pánovo až k nárokování si bezmezného pošlapávání reality, kterou stvořil. Ten nejlepší způsob, jak uvést člověka na jeho místo a odstranit jeho nárok být absolutním vládcem země, je v návratu k upřednostnění postavy Otce, Stvořitele a jediného vládce světa, protože jinak bude člověk vždycky tihnout k tomu, že bude ukládat realitě svoje zákony a svoje zájmy.

Pomáhejme si stát se svatými

Homilie papeže na Slavnost Všech svatých, stadion v Malmö

Slavíme dnes spolu s celou církví Slavnost Všech svatých. Připomínáme si nejen ty, kdo byli v průběhu dějin svatořečeni, ale také mnohé naše bratry, kteří svůj život prožili v plnosti víry a lásky, jednoduše a ve skrytu. Mezi nimi jsou zajisté mnozí naši příbuzní, přátelé a známí.

Slavíme tedy slavnost svatosti. Té svatosti, která se neprojevuje vždycky velkými skutky či mimořádnými úspěchy, ale dovede věrně a každodenně naplňovat nároky kladené křtem. Svatost tvořená láskou k Bohu a k bratřím. Láskou, která je věrná až k sebezapomenutí a cele se dává druhým, jako život oněch matek a otců, kteří se obětují pro své rodiny, a ačkoli to není vždy snadné, umějí se dobrovolně zříkat mnoha věcí a osobních plánů či programů.

Pokud je však něco, co svaté charakterizuje, pak to, že jsou opravdu šťastní. Objevili tajemství autentického štěstí, které přebývá na dně duše a má svůj zdroj v Boží lásce. Proto jsou svatí nazýváni blahoslavenými. Blahoslavenství je jejich cestou, cílem a vlastí. Blahoslavenství je cestou

života, kterou nám ukazuje Pán, abychom mohli jít v Jeho stopách. V dnešním evangeliu jsme slyšeli Ježíše, jak je pronáší před velkým zástupem na jedné hoře nedaleko Galilejského jezera.

Blahoslavenství jsou profilem Krista, a tím i křesťana. Chtěl bych z nich zmínit jedno: „Blahoslavení tiší“. Ježíš říká sám o sobě: „Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem“ (Mt 11,29). Toto je jeho duchovní portrét, který vyjevuje bohatství Jeho lásky. Mírnost je způsob bytí a života, který nás přibližuje Ježíši a působí, že jsme jednotní, a že ponecháváme stranou vše, co nás dělí a staví proti sobě, a snažíme se stále novými způsoby postupovat cestou jednoty, jako to činili synové a dcery této země, kupříkladu nedávno kanonizovaná Marie Elisabetta Hesselblad a svatá Brigita z Vadstenu, spolopatrnka Evropy. Obě se modlily a pracovaly, aby navázaly vztahy jednoty a společenství mezi křesťany. Je velice výmluvné, že právě zde, ve vaší zemi, charakterizované soužitím velmi rozmanitého obyvatelstva, jsme si společně připomněli pětisté výročí Reformace. Svatí dosahují změn mírností srdce. Skrze mírnost chápeme Boží velikost a upřímně se klaníme Bohu; a je také postojem toho, kdo nemá co ztratit, protože jeho jediným bohatstvím je Bůh.

Blahoslavenství jsou jakýmsi průkazem totožnosti křesťana, který jej identifikuje jako Ježíšova

následovníka. Jsme povoláni být blahoslavenými Ježíšovými následovníky a čelit bolestem a úzkostem naší doby v Ježíšově duchu a lásce. V tomto smyslu bychom mohli naznačit nové způsoby jejich prožívání v novém a stále aktuálním duchu: blahoslavení, kdo s vírou snášejí příkoří, která jim působí druzí a ze srdce odpouštějí; blahoslavení, kdo se dívají do očí odepsaným a marginalizovaným a projevují jim svoji blízkost; blahoslavení, kdo opatrují a chrání společný domov; blahoslavení, kdo se zříkají vlastního blahobytu pro blaho druhých; blahoslavení, kdo se modlí a přičiňují o plné společenství mezi křesťany. Ti všichni jsou nositeli Božího milosrdenství a jemnocitu a zajisté od Něho obdrží zaslouženou odměnu.

Draží bratři a sestry, povolání ke svatosti je pro všechny a je zapotřebí přijmout jej v duchu víry od Pána. Svatí nás povzbuzují svým životem a přimlouvají se za nás u Boha, a my se navzájem potřebujeme, abychom se stali svatými. Pomáhejme si stát se svatými. Společně prosme o milost přijmout toto povolání s radostí a jednotně usilovat o jeho naplnění. Svěřme naší nebeské Matce, Královně všech svatých, svoje úmysly i dialog usilující o plné společenství všech křesťanů, ať se našemu úsilí dostane požehnání a dosáhneme svatosti v jednotě.

www.radiovaticana.cz/01.11.2016

Návštěvnost festivalu Za poklady Broumovska 2016

Termín koncertu	Místo konání	Vybraná částka	Počet návštěvníků
02.07.16	Otovice - kostel sv. Barbory	13616	231
09.07.19	Ruprechtice - kostel sv. Jakuba Většího	14815	317
16.07.16	Verněřovice - kostel sv. Michaela	25847	353
23.07.16	Adršpach - kostel sv. Povýšení sv. Kříže	11640	163
30.07.16	Martínkovice - kostel sv. Jiří a Martina	17411	240
06.08.16	Božanov - kostel sv. Máří Magdalény	22694	356
13.08.16	Vižňov - kostel sv. Anny	19438	340
20.08.16	Police nad Metují - kostel Nanebevzetí Panny Marie	15436	224
27.08.16	Bezděkov nad Metují - kostel sv. Prokopa	16181	246
03.09.16	Broumov - kostel sv. Vojtěcha	27318	357
Celkem		184396	2827
pro ARPB (15 %)		27659	
Broumovská farnost - 6 koncertů		94042	
Teplická farnost - 1 koncert		15674	
Polická farnost - 2 koncerty		31347	
Benediktinské opatství sv. Václava v Broumově - 1 koncert		15674	
Kontrolní součet		184396	

KOMPENDIUM KATECHISMU

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

ČTVRTÁ ČÁST – KŘESŤANSKÁ MODLITBA

Modlitba je plně zjevena v Ježíši

541. Od koho se Ježíš naučil modlit?

Ježíš se podle svého lidského srdce naučil modlit od své Matky a z hebrejské tradice. Avšak jeho modlitba vyvěrá z mnohem skrytějšího pramene, protože je věčný Syn Otce, který se ve svém lidství obrací k svému Otci dokonalou synovskou modlitbou.

542. Kdy se Ježíš modlil?

Evangelium často ukazuje Ježíše, jak se modlí. Vidíme, jak se uchyluje do samoty, také v noci. Modlí se před rozhodujícími chvílemi svého poslání, nebo poslání apoštolů. Vždyť celý jeho život je modlitba, protože je v trvalém společenství

lásky k Otci.

543. Jak se modlil Ježíš ve svém utrpení?

Ježíšova modlitba během smrtelného zápasu v Getsemanské zahradě a jeho poslední slova na kříži odhalují hloubku jeho synovské modlitby. Ježíš dovádí ke splnění plán Otcovy lásky a bere na sebe všechny úzkosti lidstva, všechny otázky a přímlyvy dějin spásy. Přednáší je Otci, který je přijímá a vyslyší nade všechnu naději tím, že vzkřísí Ježíše z mrtvých.

544. Jak nás Ježíš učí modlit se?

Ježíš nás učí modlit se nejen modlitbou Otče náš, nýbrž i tehdy, když se modlí. Tímto způsobem kromě obsahu nám ukazuje předpoklady opravdové modlitby: čistotu srdce, které hledá Království a odpouští nepřátelům; odvážnou a synovskou důvěru, která jde daleko za to, co pocítujeme a chápeme; bdělost, která chrání učedníka před pokušením.

545. Proč je naše modlitba účinná?

Naše modlitba je účinná, protože je spojena s vírou a s Ježíšovou modlitbou. V Něk se křesťanská modlitba stává společenstvím lásky s Otcem. V takové případě můžeme přednášet naše prosby Bohu a být vyslyšeni: „Proste a dostanete, aby se vaše radost naplnila“ (Jan 16,24).

546. Jak se modlila Panna Maria?

Mariina modlitba je charakterizována její vírou a velkodušnou obětí celého jejího bytí Bohu. Ježíšova Matka je také nová Eva, „Matka živých“, prosí Ježíše, svého Syna, za potřeby lidí.

547. Existuje v evangeliu nějaká Mariina modlitba?

Kromě Mariiny prosby v Káně Galilejské, nám evangelium předává Magnificat (Lk 1,46-55), který je chvalozpěvem Matky Boží a církve, radostný dík, který vystupuje ze srdce chudých, protože jejich naděje se uskutečnila naplněním božských příslibů.

Letošního pietního aktu

se broumovskou farností účastnil náš nový jáhen fra. Gereon Rudolf Holý, OPraem.



sv. Jan Silentiarius (Mlčenlivý), 7. prosince

Narodil se roku 454 v Nicopolis v Arménii (dnešní Koyulhisar v turecké provincii Sivas) do zámožné rodiny. V 18 letech ztratil oba rodiče a ze svého dědictví v rodném městě postavil kostel a založil malou mnišskou komunitu. Tehdy mu prý bylo 20 let. Stále více se stával vzorem života z víry. Ve 28 letech se údajně z podnětu věřících stal biskupem v arménské Colonii. Po devítiletém vedení diecéze odešel do Konstantinopole požádat patriarchu Eufemia o dojednání audience u císaře Anastasia I., protože cítil povolání k daleko prostšímu životu. Panovníkem byl přijat a jeho prosbě, aby byl vystřídán jiným biskupem, bylo vyhověno.

Odešel do Jeruzaléma, kde ve špitálu svatého Jiří po nějakou dobu sloužil nemohoucím lidem. Odtud, pro touhu žít kontemplativním a kajícím životem mnichů, odešel do poustevnického kláštera poblíž Jeruzaléma, nazývaného Lávrá (jako znamení, že se jedná o úzkou cestu). Jeho opatem byl Saba (pam. 5. 12.), který tento klášter, podobající se poustevnické kolonii, založil. Jan mu svoji dřívější hodnost se samozřejmostí zamíchl a s velkou pokorou a poslušností pracoval jako pomocník v kuchyni a fortnýř. Bylo prý na něj pohlíženo jako na obyčejného novice a za čas patřil mezi mnichy, kteří žili pět dní samostatně v jeskyních nebo stavěných celách a na sobotu a neděli se shromáždili ke společně slavené eucharistii.

Saba, pozorující jeho ctnosti, se údajně už roku 496 rozhodl připravit ho na kněžské svěcení, načež se Jan byl nucen přiznat, že už působil jako biskup a požádal ho o udržení tohoto tajemství před ostatními mnichy. O sedm let později chtěl Jan poustevničit na pobřeží Mrtvého moře, ale protože šlo o oblast, ve které řádili lupiči, vrátil se tedy zpět ke klášteru a pokračoval životem v naprosté samotě ve své velmi malé cele. Pro tuto strohost života s mlčením mu bylo dáno řecké přízvisko Hésychasta, v latině Silentiarius. Zemřel až ve sto čtyřech letech.

www.catholica.cz/Jan_Chlumsky



Jak se máme stavět k uprchlické vlně, kterou nyní v Evropě zakoušíme?

Tato otázka nespadá bezprostředně do kompetence teologů, nicméně s tím, co bylo řečeno výše, nevyhnutelně souvisí. Tím, že se jedná o záležitost velmi spletitou, jsou jednoduché, „černobílé“ odpovědi vyloučeny. Určitě bychom neměli propadat jednostranné xenofobii. Na druhou stranu hlasy těch, kteří se cítí ohroženi z hlediska bezpečnosti i ekonomiky, protože to vše bude placeno z našich daní, z nichž pak zbude méně na zdravotnictví, školství, kulturu a sociální péči, nelze vnímat jen jako cosi vyložené odsouzeníhodného. I obavy o naši kulturní identitu mohou mít z dlouhodobějšího hlediska své opodstatnění, protože masy příchozích nemusí s sebou přinášet ochotu přijmout naše hodnoty a naši demokracii, náš právní řád a náš ústavní pořádek. Nastalou situaci ale můžeme vnímat také



jako pobídku k něčemu pozitivnímu: pokud my Evropané nebudeme mít dostatek vlastních dětí, pak podle přirozených zákonitostí, které také mají svůj původ v Bohu, ztratíme budoucnost a v posledním důsledku i zemi, kterou nyní spravujeme! Přistěhovalecká vlna může být pohnutkou k hlubšímu zamyšlení nad naší kulturní i náboženskou identitou!

K tomu, co bylo řečeno, si dovolueme podotknout, že radikální islám nemá v oblibě určité skupiny obyvatelstva, mezi něž sice patří křesťané, zpravidla označovaní v islámských textech jako polyteisté a modloslužebníci, nikoli však na prvním místě. Nebylo tomu tak vždy, ale dnes by se této vlny měli velmi vážně obávat naši židovští spoluobčané. Mezi rizikové skupiny patří také naši spoluobčané s jinou pohlavní orientací. Koho ale radikální islamisté opravdu nesnáší, jsou ateisté. Rovněž ti, kdo se hlásí k darwinismu, by dané riziko neměli brát na lehkou váhu. To, že křesťan s někým názorově nesouhlasí, určitě neznamena,

že by mu přál cokoli zlého, a proto o všechny tyto naše spoluobčany máme výhledově vážné obavy. Víme, že postavení ženy v islámském světě není vždy právě komfortní a nečiní zadost nárokům na lidskou důstojnost a spravedlnost, což se již, zejména v Německu, začalo projevovat.

Další ohrožení již nastává, protože v nejrůznějších volbách můžeme po celé Evropě očekávat posun volebních preferencí k radikální pravici, která bude šikovně zneužívat obav lidí o bezpečnost. Už to je nesporný problém, neboť krajně pravicové strany mají tendenci k výrazně autoritářské vládě, která umenšuje prostor osobní svobody.

Ti, kdo volají po otevřenosti a pomoci potřebným, mají nesporně pravdu. Pravdu ale mají i ti, kteří před právě zmíněnými riziky varují. Jako křesťané bychom měli vnímat s porozuměním jedny i druhé, a působit pokud možno ve službě smíření a hledání toho nejvyváženějšího řešení.

Ptejme se, komu to vše hraje geopoliticky do karet. Odpověď je jednoduchá: destabilizace Evropské unie se zamlouvá těm, kteří by si opět chtěli tento kontinent parcelovat a připravit nás

o těžce nabytou politickou svobodu. V ohrožení není ani tolik křesťanská víra, protože ta překoná veškerá úskalí. Hospodin nedopustí, aby víra vymizela, byť se jí bude držet třeba jen malý zbytek věrných, jak tomu bylo tolikrát v dějinách Izraele. V ohrožení je primárně demokracie a nynější politické uspořádání našeho světa. Na Evropskou unii u nás sice mnozí lidé žehrají, nicméně všichni by si měli uvědomit, že politicky zatím neexistuje nic, co by pro nás bylo lepší, a proto bychom ji rozhodně neměli destruovat, pokud si nepřejeme opět upadnout do vazalství určité mocnosti. Mnohem racionálnější postupem je budovat ji a pomocí demokratických prostředků usilovat o její zkvalitnění, a to i po duchovní stránce.

Z publikace „Křesťan a islám“,
Hesperion 2016

Rok 2016 ve farních akcích

9. ledna
Tříkrálová sbírka

10. ledna
Tříkrálový průvod

15. ledna
Víkend pro mládež (Vesmír)

30. ledna
Farní ples v Martinkovicích

10. února
Popeleční středa

13. února
Postní duchovní obnova

29. února
Ekumenická bohoslužba

25. března
Velkopáteční křížová cesta v Krinicích (dopoledne)

5. května
Nanebevstoupení Páně

7. května
Pouť do Vamberčic

13. května
Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.

14. května
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním

15. května
1. svaté přijímání/slavnost Soslání Ducha Svatého

15. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost

21. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích

22. května
Hvězda – májová pobožnost

26. května
Boží Tělo

29. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cykloput)

10. června
Noc kostelů

18. června
Farní den (klášter)

23. července
Jakubsko-anenský víkend

6. srpna
Křinická pouť

8. – 12. srpna
Farní tábor, fara Ruprechtice

1. října
Farní výlet LOMNICE NAD POPELKOU

23. října
Svatohubertská bohoslužba

12. listopadu
Den veteránů (Martinkovice)

12. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martinkovice)

24. prosince
Zpívání koled v nemocnici

Vražda pomluvou

Již řadu let si stále zřetelněji uvědomuji, že je mezi námi, katolickými křesťany (nechci hovořit o jiných), nesmírně rozšířen hřích proti Božímu přikázání „nevzdáš křivé svědectví proti svému bližnímu“ (Ex 20,16). Katechismus katolické církve (čl. 2464–2513) ukazuje, že jde o hřích proti Bohu, který je Pravda, takže v okamžiku, kdy našemu jednáni a řeči chybí ctnost pravdivosti, jsme daleko od Pána a narušujeme samotný základ společného soužití tím, že se dopouštíme nespravedlnosti, když druhým nedáváme to, co jim náleží. Osmé přikázání se týká i formálního křivého svědectví a křivé přísahy, ale mnohem běžnější jsou situace, kdy ničíme dobrou pověst a čest bližního

- opovržlivým úsudkem, pokud, byť i mlčky, připustíme jako pravdivou nějakou mravní vinu u bližního bez dostatečného důkazu;
- nactiutrháním, pokud bez objektivně platného důvodu odhalíme chyby a prohřešky druhým osobám, které je neznají;
- pomluvou, pokud tvrzeními odporujícími pravdě (především vědomou lží) škodíme dobré pověsti druhých a dáváme příležitost k mylným úsudkům o nich.

Papež František se ve svém kázání k tématu pomluvy vrací často a radikálně. Hovoří k věřícím všech stavů, „od biskupů až po poslední věřící laiky“ (sv. Augustin), a má na mysli celé předivo vztahů, jež utváří církev. Všem bez rozdílu říká, že pomluvu považuje za vraždu bližního prostřednictvím slova, za ďábelskou destrukci církevní jednoty a za jednáni, v jehož důsledku se naše rodiny a naše společenství stávají peklem (srov. Jak 3,6–10)!

K tomuto jeho naléhavému upozornění chci přitáhnout pozornost následující antologií, jež je sestavena z překladů české sekce Vatikánského rozhlasu:

Křesťan, který vraždí... To není můj výraz – říká to Pán. A neponechává tu prostor různým významovým odstínům. Pomlouváš-li bratra, zabíjíš ho. Vždy, když to děláš, následuješ Kaina, prvního vraha v dějinách.

13. 9. 2013

Ti, kdo ve společenství pomlouvají své bratry a členy společenství, chtějí vraždit. Apoštol Jan nám ve svém prvním listu, v patnáctém verši třetí kapitoly říká: „Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah“. Navykli jsme si druhé pomlouvat a klevetit, ale kolikrát se tak naše rodiny a naše společenství stávají peklem. Dopouštíme se v nich zločinu a v řeči zabíjíme své bratry a sestry. Abychom dosáhli pokoje ve společenství, v rodině, v zemi a ve světě, musíme začít tím, že budeme s Pánem. Tam, kde je Pán, není závist a zločinnost. Není tam nenávist a žárlivost. Je tam

bratrství. Prosme tedy Pána o to, abychom nikdy svého bratra nezabíjeli svou řečí, a abychom žili s Pánem tak, jak to bude v nebi.

2. 9. 2013

Ježíš byl praktik, vždycky používal příkladů, aby byl srozumitelný. Začíná pátým přikázáním Desatera: „Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: »Nezabíješ«... Ale já vám říkám: Každý, kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu“ (Mt 5,21-22). Ježíš nám tím připomíná, že i slova mohou zabít. Když se o někom říká, že pronáší jedovatá slova, co to znamená? Že jeho slova zabíjejí! Proto je třeba nejen neohrožovat život bližního, ale také nevylévat na něj jed hněvu a nestrefovat se do něho pomluvami. Neočerňovat jej. Tak se dostáváme ke klevetám: řeči mohou také zabíjet, protože ničí pověst lidí. Klevetit je moc ošklivé! Zpočátku se to může jevit jako příjemné či zábavné, jako nějaký bombónek. Ale nakonec naplní naše srdce hořkostí a otráví také nás. Ale řeknu vám popravdě, že jsem přesvědčen, že kdyby si každý z nás předsevzal, že se bude vyhýbat klevetám, stane se nakonec svatým. A to je krásná cesta!

16. 2. 2014

Hodně se klevetí v církvi. My křesťané hodně klevetíme. Klevety jsou však drby. Zraňují a snaží se jakoby umenšit druhého. Namísto toho, abych sám rostl, tak snižují druhého a cítím se velkým.



[...] Klevety jsou pro církev ničivé. Jsou destruktivní. Jdou tak trochu v Kainově duchu, jsou jakýmsi zabíjením bratra řečmi!

Normálně děláme tři věci: Dopouštíme se dezinformací, když říkáme jenom tu polovinu, která se nám hodí a ne ten zbytek. Druhou polovinu neříkáme, protože se nám nehodí. Dalším případem je nactiutrhání. Když někdo opravdu pochybil, hodně pochybil, začne se to vyprávět... „dělá se žurnalistika“ a pověst toho člověka je zničena! A třetí je pomluva, když se říkají věci, které vůbec nejsou pravdivé. To je skutečné zabití bratra! Všechny tři typy klevet – dezinformace, nactiutrhání a pomluvy – jsou hříchem! Je to hřích. Je to zasazení políčku Ježíšovi v osobě jeho dětí, jeho bratří.

Klevety ti nedělají dobře, protože tě zavedou právě do onoho ducha zkázy v církvi. „Následuj mne.“ Tato Ježíšova slova jsou nádherná, zcela jasná a laskavá vůči nám. Jako by znamenala: Nefantazírujte a nevěřte tomu, že spása spočívá v porovnávání s druhými nebo v klevetění. Spása spočívá v následování Ježíše. Prosme dnes Pána Ježíše, aby nám dal tuto milost nikdy se nevměšovat do života druhých, abychom se nestali křesťany dobrých způsobů a špatných návyků, ale následovali Ježíše, šli za Ježíšem po Jeho cestě.

18. 5. 2013

Závistivý a žárlivý člověk je zahořklý. Neumí zpívat, nedokáže chválit, neví, co je to radost, neustále dohlíží na to, co ten druhý má a on nemá. To vše vede k hořkosti, která se šíří celým společenstvím. Tito lidé hořkost zasévají. Druhý postoj, který s sebou nese žárlivost a závist, je pomlouvání. Vzhledem k tomu, že člověk nesnese, aby druhý něco měl, řeší to tím, že druhého poníží, aby si připadal trochu vyšší. Nástrojem k tomu je pomluva. Hledej a zjistiš, že za pomluvou se vždy skrývá žárlivost a závist. Pomluvy společenství rozdělují a ničí. Jsou to ďáblovy zbraně.

23. 1. 2014

Rozdělení je zbraň, kterou má ďábel nejbližě po ruce, aby rozbil církev zevnitř. Má dvě zbraně, ale tou hlavní je rozdělení. Druhou jsou peníze. Ďábel vstupuje skrze peněženku a ničí jazykem a řečmi, které rozdělují. Sklon ke klevetění je sklonem k „terorismu“. Klevetník je terorista, který odpaluje výbušninu – pomluvu – aby ničil. Prosím vás, bojte proti rozdělení, protože je to jedna ze zbraní, kterými ďábel ničí místní i všeobecnou církev.

9. 9. 2016

Také my jsme vystaveni pokušení, také my jsme předmětem ďáblových výpadů. Duch zla totiž nechce naši svatost a křesťanské svědectví, nechce, abychom následovali Ježíše. Jak to lýl duch dělá, aby nás svým pokušením svedl z Ježíšovy cesty? Ďáblové svody mají tři vlastnosti, které musíme znát, abychom nepadli do léčky. Pokušení začíná mírně, avšak potom stále více roste. Za druhé, roste a přenáší svou nákazu na druhé, snaží se o pospolitost. A konečně, aby se duše uklidnila, ospravedlňuje sama sebe. Pokušení roste, infikuje a ospravedlňuje se.

Pokušení roste a infikuje druhé. Kupříkladu taková pomluva. Treba nějakému člověku trochu závidím. Nejprve mám závist v nitru, pak ji musím

sdílet a jdu k někomu dalšímu a druhého člověka pomluvím, a tak pokušení roste a šíří se jeho ná- kaza. Takový je mechanismus pomluvy, který se nevyhýbá nikomu z nás. Tedy možná někomu z vás ano, pokud je svatý, mne to ale také svádělo k pomlouvání. Klep je každodenní pokušení. Za- číná jemně, jako pramínek vody. Nákazou roste a nakonec se ospravedlňuje.

11. 4. 2014

„Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32). Pokoj, společenství pokoje. To zname- ná, že v takovém společenství nebylo místo pro řeči, závist a pomluvy. Pokoj, odpuštění. „Láska všechno přikrývá“ (1 Kor 13,7). Ke zhodnocení nějakého společenství je třeba se ptát, jaké jsou postoje křesťanů. Jsou mírní, pokorní? Jsou mezi nimi mocenské rozepře? Závistivé spory? Kleve- ty? Pak nejsou na cestě Ježíše Krista. Tyto rysy jsou velmi důležité, protože démon se stále snaží rozdělovat. Je otcem rozdělení.

29. 4. 2014

Vždy totiž pomlouváme ve tmě a ta je říší d'ábla, zatímco Ježíšovým královstvím je světlo. Pokud něco máš proti svému bratru či sestře, nejprve se pomodli a uklidni v duši a pak to běž dotyčné- mu říci. Nikdy ale neshazuj pomlouvачnou bom- bu, protože tak zamoříš život řeholní komunity. Z osoby zasvěcené Bohu se tak stává terorista, který na svou komunitu svrhnul ničivou bombu.

17. 9. 2015

Duch zla neustále rozsévá rozbroje. Zášť, závist, sváry a pomluvy ničí pokoj, a tím také jednotu. Jak se má křesťan chovat, aby přispěl k jed- notě, aby ji našel? Svatý Pavel to říká jasně: Žijte způsobem hodným svého povolání, buďte všestranně pokorní, mírní a trpěliví. Osvojme si tyto tři postoje. Pokoru – bez pokory nelze po- dat pozdravení pokoje. Kde vládne pýcha, panují stále spory, touha po ovládnutí druhého člověka, povýšenost. Bez pokory neexistuje pokoj a bez pokoje nenastane jednota.“

21. 10. 2016

Ten, kdo očerňuje, kazí pověst, ničí život. A velmi často zcela bezdůvodně a v rozporu s pravdou. Ježíš se modlil za nás, za všechny, kteří jsme tady, za naše komunity, farnosti a diecéze: „Ať jsou jedno“. Prosme Pána o milost, protože d'á- bel a hřích mají obrovskou sílu a neustále nás tlačí, abychom byli nejednotní. Kéž nám Pán da- ruje tuto milost a tento dar. Co je tímto darem? Duch svatý! Kéž nám daruje tento dar působící harmonii, vždyť On je harmonií a slávou našich komunit. Ať nám daruje pokoj spolu s jednotou. Prosme o milost jednoty pro všechny křesťany, o tu velkou milost i o tu malou každodenní pro naše komunity a naše rodiny; o milost kousat se do jazyka.

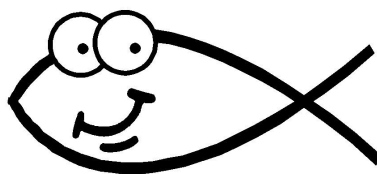
www.christnet.cz/Vojtěch
Novotný /29. října 2016



Je třeba probouzet nové mírumilovné smýšlení

Lidé by si měli dát pozor, aby se nespolehali jen na úsilí několika jedinců, a přitom se vůbec nestarali o to, jak sami smýšlejí. Vždyť státníci, kteří ručí za obecné blaho vlastního lidu a záro- veň mají přispívat k dobru na celém světě, jsou do značné míry závislí na názorech a smýšlení širokých vrstev. Nic jim nepomůže usilovně pra-

gaudium et spes



covat na budování míru, pokud lidé rozděluje a staví proti sobě nepřátelství, pohrdání, nedůvěra, rasová nenávisť nebo ideologická neústupnost. Proto je nejvyšší naléhavě nutné znovu vychová- vat k zdravému rozumu a naplňovat veřejné mí- nění novým duchem. Ti, kdo se věnují výchově, zejména mládeže, nebo ti, kdo utvářejí veřejné mínění, musí považovat za krajně závažnou po- vinnost usilovně vštěpovat do vědomí všech lidí nový smysl pro mír. Je třeba, abychom také my všichni proměnili svá srdce a měli na zřeteli celý svět a ty úkoly, které můžeme všichni společně plnit k povznesení našeho pokolení.

Neklamme se falešnou nadějí! Nepřestane-li nepřátelství a nenávisť a neuzavrou-li se trvalé a čestné smlouvy zajišťující do budoucna vše- obecný mír, je možné, že lidstvo, které už se přes podivuhodné úspěchy vědy octlo v kritickém nebezpečí, bude přivedeno k té neblahé hodině, v níž nepozná jiný mír, než hrozný mír smrti. I když však Kristova církev pronásí toto varování, nepřestává ani uprostřed úzkostí této doby ská- lopevně doufat. Opět a opět, vhod i nevhod, chce našemu věku předkládat apoštolské poselství: Hle, teď je doba příhodná k proměně srdcí, hle, teď je den spásy.

K budování míru je především zapotřebí, aby se vykořenily příčiny nesvárů mezi lidmi, které jsou živnou půdou válek, především nespravedlnosti. Nemálo jí pochází z velké hospodářské nerov- nosti, a také z toho, že se odkládala nezbytná opatření. Jiné vznikají z ducha despotismu a z neúcty k důstojnosti člověka, a zkoumáme-li hlubší příčiny, z lidské závesti, nedůvěry, pýchy a jiných sobeckých vášní. Jelikož člověk nemů- že snést tolik zlořádu, je svět v důsledku toho, i když právě nezuří válka, neustále otravován roz- broji mezi lidmi a násilnostmi. A jelikož se stejné zlo vyskytuje také ve vztazích mezi národy, je naprosto nezbytné usilovat o jeho překonání, o potlačení bezuzdných násilností pomocí lepší a těsnější spolupráce a koordinace mezinárodních institucí i neúnavnou podporou vytváření nových orgánů pracujících pro mír.

Z pastorální konstituce
2. vatikánské sněmu o církvi v dnešním světě
(Gaudium et spes, n. 82-83)

Benediktinům z Nursie se zřítíl klášter - plánují postavit nový a větší

Itálie. Symbolem posledního zemětřesení, jehož otřesy stále ještě pokračují, se stala bazilika sv. Benedikta v Nursii. Kostel a klášter nad rodným domem patrona Evropy byl téměř srovnán se zemí. Z baziliky, která dominuje náměstí, zůstalo stát pouze hlavní průčelí. Těžce poškozený přílehlý klášterní komplex obývají od roku 2 000 benediktini přísné observance. Komunita založená třemi americkými mnichy se rozrostla na 17 členů a má stále nová povolání. Přestože klášter padl v troskách, nemají v úmyslu místo opustit. Naopak, jsou odhodláni vybudovat klášter ještě větší.

Benediktini z Nursie si vysloužili uznání, protože

ihned po zemětřesení spěchali na pomoc zděšenému obyvatelstvu. Povzbuzovali slovem, modlitbou i svátostmi. V prvních televizních relacích ze zničeného města je vidět kněze připravené udělit svátosti a modlit se s lidmi na kolenou na náměstí. Vicepřevor komunity, **o. Benedetto Nivakoff** vysvětlil význam tohoto gesta:

„Obraz klečícího člověka je obrazem toho, kdo činí pokání, vyjadřuje lítost, uvědomuje si vlastní



chyby. Když nás potká nějaká tragédie, je velmi důležité zpytovat svědomí, hledat, zda jsem někde nechyboval a zda mohu v něčem změnit svůj život. Bůh mi přece zachránil život. Proč? Jak s ním mám naložit, co musím změnit? My benediktini tady máme dva kláštery. Jeden na místě, kde se narodil sv. Benedikt, a druhý v horách, určený více k modlitbě. Společně na to, že se nám s pomocí věřících podaří obnovit oba tyto kláštery. Tady v Nursii jsou nám lidé velmi nakloněni, protože – aniž bychom na tom měli nějaké zásluhy – nás považují za velvyslance svého patrona, sv. Benedikta. Ve všem nám pomáhají a prosí nás o modlitbu. Vědí, že jsme se za ně modlili při zemětřesení v neděli ráno. A uvědomují si, že díky Bohu nebyly žádné oběti na životech. Naděje vždy vychází z Krista, nikoli z trosek, ale z duchovních základů,“ říká o. Benedetto Nivakoff, vicepřevor benediktinského kláštera v Nursii.

www.radiovaticana.cz/03.11.2016

Roráty

Zase se přiblížil advent a s ním možnost ranních mší k Panně Marii. Podívejme se na několik citátů z Písma svatého a kázání od sv. Augustina.

- Žalmy 42, 2 Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! Jako vyprahlá, žíznivá země prahne po vodě, ... tak prahne má duše po tobě, Bože, ...
- Žalmy 143, 6 Rozpínám své ruce k tobě, má duše po tobě žízní jak vyprahlá země.
- Izajáš 42, 7 Alys otvíral slepé oči, abys vyváděl vězňe ze žaláře, z věznic ty, kdo sedí v temnotě.
- Izajáš 9, 1 Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

Z kázání svatého Augustina, biskupa:

„Spravedlivý se bude radovat v Hospodinu a doufat v něho; budou jásat všichni lidé upřímného srdce. Jistě jsme to zpívali ústy i srdcem.

Tato slova říkalo Bohu jak křesťanovo svědomí, tak i jeho jazyk: Spravedlivý se bude radovat, ne ze světa, ale v Hospodinu. Jinde je zase řečeno: Spravedlivému vzešlo světlo a lidem upřímného srdce veselá mysl. Můžeš se ptát, odkud ta radost je. Nuže poslouchej: Spravedlivý se bude radovat v Hospodinu. A jinde: Raduj se v Hospodinu a dá ti, po čem touží tvé srdce.

Co se nám tu naznačuje a nabízí? Co nařizuje a ukládá? Abychom se radovali v Hospodinu. Kdo se však může radovat z toho, co nevidí? Či snad Hospodina vidíme? To je nám teprve zaslíbeno. Nyní v Boha jen věříme, protože dokud jsme v tomto těle, jsme jako vyhnanci v cizině, daleko od Pána. Tedy z víry, ne z vidění. Kdy tedy nastane vidění? Až se naplní, co říká Jan: Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až se On ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. A pak to bude nesmírné štěstí a dokonalá radost. To už se nebudeme kojit nadějí, ale bude nás sytit skutečnost sama. Ovšem už nyní, než

k nám tato skutečnost přijde, než my k této skutečnosti dospějeme, bychom se měli radovat v Pánu. Vždyť už naděje, i když se stane skutečností později, obsahuje nemalou radost.“ Tolik sv. Augustin.

A adventní očekávání příchodu Vykupitele bylo a je dvojitě – to očekávání lidu starozákonního, které se naplnilo v narození Ježíše do Betlémských jeslí; a očekávání naše, lidu novozákonního, které se v plnosti projeví příchodem Ježíše v poslední den. Mezi tím je jeho přícházení do našich srdcí skrze cokoliv dobrého. S každým dobrem v nás je víc světla, víc Krista. A můžeme to prožívat obzvlášť hezky při rorátních mších v sobotu ráno. Zauvažujme nad uvedenými texty, dejme si je do souvislosti s adventem a naším životem, ... a mší sv. k Panně Marii, Matce Boží, které budou vždy v sobotu (03/12, 10/12, 17/12) v 7.30 v kostele Panny Marie na hřbitově.

Otec a bratr František

Betlémské světlo na Štědrý den

si bude možné zapálit v děkanském kostele **sv. Petra a Pavla** od **14:00** do **16:00**.

Zároveň bude zpřístupněn i betlém a pro poslední opozdilce možnost svátosti smíření, avšak jenom do 15:00.

Dětská betlémská besídka bude pak na Boží hod vánoční v 15:00 ve stejném kostele.

Prodej knih a vánoční svátost smíření

Předvánoční prodej knih proběhne **čtvrtou adventní nedělí (18. 12.)** v děkanském kostele **sv. Petra a Pavla**.

S vánoční svátostí smíření můžete počítat v sobotu 17. 12. dopoledne v kostele sv. Petra a Pavla.

Naši pastýři 1938 – 1945, věznění i zahynuvší

325 osob včetně patnácti bezejmenných cisterciáků

BIM naposledy přináší jména dalších kněží:

Adolf Waloszek. Kněz polské národnosti. Katecheta v Karviné. Zatčen 20. září 1939. Od 8. prosince 1940 v Dachau, kde přežil až do konce války.

Josef Wallouschek. Kněz německé národnosti. Administrátor v Hustopečích u Brna, Diecéze brněnská. Zatčen 7. července 1941 pro svá kázání. Od 9. září 1941 byl v Dachau. Na svobodu propuštěn z Dachau 11. dubna 1945.

Karl Weiss. Kněz německé národnosti a člen Rytířského řádu Křížovníků s červenou hvězdou. Administrátor v Tachově, dnes Diecéze plzeňská. Zatčen 27. července 1942 pro sabotáž vyživování německého národa tím, že v pracovní době konal náboženské průvody, a že vybízel k účasti na nich – jednalo se o prosebné průvody v křížové dny. Od 30. října 1942 byl v Dachau. Na svobodu propuštěn z Dachau 11. dubna 1945.

Rudolf Wendolsky. Kněz německé národnosti. Farář a vikář v Lubenci, dnes Diecéze plzeňská. Zatčen 10. června 1942 pro hanlivé řeči o německé branné moci, čímž budil nepokoj v širokých vrstvách obyvatelstva. Od 7. srpna 1942 byl v Dachau, kde se dožil konce války.

Josef Wenzel. Kněz benediktin v Emauzích a profesor náboženství v reformovaném reálném gymnáziu v Praze-Dejvicích. Příčina zatčení a odsouzení: Pobuřování kázáními. U soudu v Drážďanech byl osvobozen. Obžalován byl z ležrady. Vzal na sebe i některé klášterní záležitosti. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Jan Willisch. Působil mezi Čechy v Německu a od 28. července 1940 byl vězněn.

Mons. ThDr. Dominik Willner. Kněz německé národnosti. Farář a děkan ve Šternberku, Arcidiecéze olomoucká. Zatčen 26. srpna 1943 proto, že vyprávěl několika lidem, že od té doby, co Hitler jako vrchní velitel armády převzal vedení války, Německo válku prohrává. Dále, že nemůže být dobře, když se tak zachází s lidmi. Konečně zařídil bohoslužby v různých vesnicích, kde byly pouze kaple, a kde nebývaly nedělní bohoslužby. Tyto bohoslužby byly velmi hojně navštěvovány, a proto upadl v nemilost nacistických úřadů a byl odstraněn. Od 4. 12. 1943 v Dachau. Dne 26. dubna 1945 nastoupil z Dachau evakuační transport – pochod smrti. Osvobozen Američany 3. května 1945 v německém Bad Tölzu.

Johann Womes. Kněz německé národnosti, Arcidiecéze pražská. Zatčen 20. srpna 1940, protože dostal zákaz vyučování náboženství ve škole -dětem řekl, že ho mohou dále zdravít křesťanským pozdravem. To bylo vyhodnoceno jako neúcta k nacistickému pozdravu. Do školy nesměl, a proto si zařídil vyučování náboženství v kostele. Na udání zatčen, protože obcházel zákaz vyučování náboženství. Od 21. března 1941 v Dachau. Na svobodu propuštěn z Dachau 28. března 1945.

Mons. ThDr. Ludwik Wrzól. Kněz polské národnosti. Rektor kněžského semináře ve Vidnavě (území zabrané Německem), Diecéze vratislavská, dnes Diecéze ostravsko-opavská. Do Dachau deportován v květnu 1940, přeložen 16. 8. 1940 do Mauthausenu-Gusenu, kde 30. 9. 1940 zemřel.

Zikmund Jindřich Záběhlický. Novoříšský premonstrát. Už před zatčením gestapem postižen akutní ischemickou příhodou. Zemřel 20. ledna 1943 v Osvětimi.

Jaroslav Zámečník. Kaplan v Praze-Smíchově. Zemřel v Dachau 23. listopadu 1942 na uměle naočkovanou flegmonu.

Mons. ThDr. Stanislav Zela. V době zatčení arcibiskupským sekretářem a metropolitním kanovníkem v Olomouci. Byl zatčen při nacistické akci Albrecht První. Propuštěn dne 10. září 1939 z Buchenwaldu s povinností se opakovaně hlásit

na gestapu. Už v roce 1941 byl jmenován světicím biskupem olomouckým. Po válce vězněm a stal se obětí komunistického režimu.

Franz Zeman. Kněz německé národnosti. Děkan v Boru u Tachova, dnes Diecéze plzeňská. Zatčen 1. dubna 1942 pro Říši nepřiznivé výroky během vyučování náboženství, a tím zneklidňování lidu. Od 12. června 1942 v Dachau. Na svobodu propuštěn z Dachau 11. dubna 1945.

Antonín Zgarbík. Jezuita a viceprovinciál jezuitů. Odsouzen původně ke čtyřem letům odnětí svobody. Internován a vězněn od 26. června 1944 do května 1945 v Terezíně. Po válce oceněn Válečným křížem 1939. Krvavý mučedník, oběť komunismu. Zemřel 22. ledna 1965 v důsledku zadušení a neposkytnutí pomoci při silném záchvatu astmatu ve valdické věznici. Pohřben v rodných Janovicích.

Karel Zháněl. Major duchovní služby, v době zatčení vrchní ministerský komisař Ministerstva vnitra v Praze. Byl zatčen 3 dny po atentátu na Reinharda Heydricha. Karel Zháněl například rozdával fotografie generála Metoděje Kubáně. Karel Zháněl byl na konci války osvobozen z Dachau.

Bohumil Zlámal. Kaplan u svatého Mořice v Olomouci. Byl zatčen při nacistické akci Albrecht První. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

ThDr. Josef Zvěřina. Za protiněmecký postoj byl v letech 1942 až 1943 třináct měsíců internován v Zásnukách. Po válce vězněn i komunisty. Výrazná osobnost tuzemské podzemní církve.

Beatus Jaroslav Zych, narozen 3. července 1912. Pražský Milosrdný bratr. Do Dachau přišel 17. října 1941, do Buchenwaldu přeložen 19. září 1942. Dožil se konce války.

Patnáct cisterciáků z Vyššího Brodu, u nichž dosud neznáme jména. Deset z nich muselo narukovat do německé armády a padlo na bojištích. Pět dalších bylo na konci války roztroušeno v zajetí po celé Evropě.

ŠONOVSKÝ SMÍR Mše svatá za usmíření v Šonově

v prosinci bude kvůli světlu již v **16.00**, a to **8. prosince. 22. 12.** již nebude.

Není zde proud a celá mše jen při svíčkách a baterkách je dost náročná.
Takhle budeme mít na začátek malinko světla z venku!

Srdečně zvu. F. František

MYŠLENKY NA MĚSÍC LISTOPAD

JAMES MANJACKAL, MSFS

HEURÉKA

Vydalo nakladatelství Highland Books München 2011

1. Každý člověk je stvořen k obrazu a podobě Boha, proto nachází smysl a pravou hodnotu svého života jen tehdy, když nalezne svého Stvořitele, Boha.
 2. Duch svatý pomáhá těm, kteří ho poslouchají.
3. Duch svatý svými plody a dary posvěcuje, sjednocuje a přetváří Církev a různými charismaty ji umocňuje k tomu, aby neohroženě hlásala evangelium.
 4. Když se vzdáme jakékoliv své světské touhy kvůli Pánu, On nám oplatí stonásobně.
 5. V duši naplněné Duchem svatým se děje podivuhodná a neuvěřitelná proměna a začíná v ní nový život.
 6. I kdybyste postavili milióny betlémů a umístili do nich dřevěného nebo keramického Ježíška, neprožijete Vánoce, jestliže neočistíte svá srdce od hříchu, a neumožníte živému Ježíši, aby vstoupil do Vašeho života.
 7. Pán volá lidstvo, aby odložilo staré lidství poškozené klamnými touhami, a aby se v Duchu obnovilo duchovním smýšlením.
 8. Skrze Ducha svatého je do mého srdce vylita Boží láska. Proto mám účastenství i ve společenství svatých.
 9. Duch svatý dává své dary tomu, komu chce, a protože je dárce, má svou vlastní vůli a svobodu.
 10. Duch svatý je jediným prostředníkem, který nás přivádí k Bohu Otci a Synu. Je darem seslaným po Ježíšově vzkříšení.
 - Duch ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud.
 11. Duch svatý neustále posiluje naše vnitřní já, abychom poznali Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání.
 12. Nejsme spaseni svými spravedlivými skutky, nýbrž obmyti milostí, kterou se znovu rodíme k novému životu skrze Ducha svatého.
 13. Věřící, který má vztah s Bohem, nachází s pomocí Ducha svatého nový smysl předpisů a příkázání.
 14. Abychom našli Božího Ducha, nemusíme chodit na nějaké zvláštní místo, ani se účastnit nějaké duchovní akce. S
tačí otevřít srdce, kde ho nalezneme a můžeme zakoušet.
 15. Duch lásky uschopňuje člověka, aby poznával Ježíše v druhých lidech, a povzbuzuje ho, aby zasvětil svůj život péči o druhé.
 16. Každý věrohodný křesťan, který je povolán k životu s pohledem upřeným k životu věčnému, má vydávat svědectví o Kristu a prožít tuto zkušenost naplnění Duchem svatým.
 17. Základním předpokladem toho, aby člověk dostal Ducha svatého, je úplné a upřímné obrácení, jehož výsledkem je změna životního stylu.
 18. Jestliže se má nádoba naplnit, musí se nejdříve vyprázdnit a vyčistit. Je nutné přinést nádobu svého srdce ke zdroji živé vody, k Ježíšovu srdci.
 19. Lidé „obtěžkaní“ svými „proč“ a „jak“ často dar Ducha nedostanou.
 20. Duch svatý osvobozuje člověka i od strachu ze smrti.
 21. Bez svatosti nemůže nikdo zakoušet Boha. Pokud chce mít člověk intimní vztah s Bohem, musí odhodit hřích.
 22. Jen tehdy, když odpustíme druhým, získáme ten pravý postoj modlitby.
 - Bůh Otec přijal nejvyšší oběť svého jediného Syna na Kalvárii až poté, co Ježíš všem odpustil.
 23. Zlý duch se nemůže dotknout nikoho, v němž působí Duch Boží.
 24. Každý, kdo se cítí slabý nebo prožívá pokušení, se má snažit zůstat ve stálém spojení s Ježíšem skrze milost přijatou v modlitbě,
 - ve svátosti, skrze skutky milosrdenství a půst.
 25. Drahocenná krev Ježíše může uzdravit naše vnitřní já z pocitů viny, ze zranění a špatných návyků.
 26. Pokud je někdo ochoten dát Pánu svůj čas, On vstoupí do jeho života.
 27. Pokud člověk chce, může svou povahu proměnit.
 28. Ježíš nabádal lidi, aby lidé napodobovali jeho tichost a pokoru.
 - Přicházejme k Ježíšovu srdci a vstřebejme jeho mírnost, která odstraňuje všechny druhy hněvu.
 29. Velkodušnost činí člověka velkým. Dávej druhým a Bůh dá tobě.
 30. Napodobujme lásku Ježíše, který šel až tak daleko, že vydal vlastní tělo a krev na kříži a jeho oběť stále pokračuje v Eucharistii.
 31. Pravý pokoj nezávisí na tom, co máme navenek, ale co máme uvnitř.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

4. prosinec

Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

11. prosinec

Martínkovice	08:30 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

18. prosinec

Šonov, k. PM	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

25. prosinec

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	17:00 hod
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	07:15 hod*
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod**

* 08. 12. – čtvrtek: mše sv. v dřevěném k. PM v 17:00 hod (Neposkvrněné Početí).

** Rorátní mše sv. v dřevěném k. PM v 07:30 hod.
Svátost smíření 20 min před každou mší sv.+ sobota (vánoční sv. smíření) 17. 12., P+P, 09:00 – 10:30 hod (2 – 3 kněží).

Adorace: **středa, sv. Václav, 17:30 – 17:45 hod;**
pátek, P+P, 19:00 – 20:00 hod.

MŠE SV. V TÝDNU TEPLICE

Neděle – 8.30 sv. Vavřinec: 4.; 11.; 18.; 25.; 1.1.
Středa 18.00: 7.; 14.; 21.; 28.
Pátek 18.00: 2.; 9.; 16.; 23; 30.
Čtvrtek 8.12. 18.00
Slavnost Nep. Početí Panny Marie
mše sv. za usmíření 1. a 3. čtvrtek = 1.12. a 15.12.v 18.00 v Teplících.
Sobota 3. 12. v 9.00!!!
Kamenec - 1. sobota v měsíci

SOBOTA 24.12. v 22.00 tzv. PŮLNOČNÍ
SOBOTA 31.12. v 16.00 PODĚKOVÁNÍ ZA CELÝ ROK

V ADRŠPACHU

1.a 3. neděle v měsíci v 14.00 = 4. a 18. prosince
24.12. V 16.00 ODPOLEDNÍ „PŮLNOČNÍ“

VE ZDOŇOVĚ

Z důvodu oprav se mše sv. neplánují,
kromě 26.12. ve 14 hodin
Svátost smíření před každou mší sv. a na požádání.

Vánoční bohoslužby 2016 – Broumov

24. 12.

sobota, Štědrý den:

Broumov, sv. Václav	08:30 hod
(poté koledování dětí v nemocnici)	
Otovice	22:00 hod
(zpívání koled)	
Ruprechtice	22:00 hod
(mše sv.)	
Broumov, P+P	24:00 hod
(mše sv.)	

25. 12.

Boží hod vánoční:

Božanov	08:30 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

26. 12.

Sv. Štěpán, pondělí:

Martínkovice	08:30 hod
--------------	-----------

27. 12.

Sv. Jan Evangelista, úterý:

Broumov, klášter	17:00 hod
------------------	-----------

28. 12.

Betlémské neviňátka, středa:

Broumov, sv. Václav	17:00 hod
---------------------	-----------

29. 12.

čtvrtek:

Heřmánkovice	15:00 hod
--------------	-----------

30. 12.

Svatá Rodina, pátek:

Šonov, kaple PM	15:00 hod
-----------------	-----------

31. 12.

Sv. Silvestr, sobota:

Broumov, P+P	17:00 hod
--------------	-----------

01. 01. 2016

Nový rok, slavnost P. M. Bohorodičky:

Hvězda	00:00 hod
(s platností jako ve dne)	
Otovice	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

Farní ples bude v sobotu 11. února 2017 v Dřevníku v Broumově.

Výuka náboženství - 2016 / 2017

0. - 2. tř.: Meziměstí, ZŠ, pondělí 13:45 - 14:30 Broumov, Masarykova ZŠ, úterý 14:00 - 14:45
3. tř. (příprava na 1. sv. přijím.): Meziměstí, ZŠ, úterý 12:50 - 13:35
4. tř.: Broumov, fara, pátek 12:55 - 13:40
5. tř.: Meziměstí, ZŠ, úterý 13:45 - 14:20
6. - 7. tř.: Broumov, fara, pátek 13:45 - 14:30
8. tř.: Broumov, fara, středa 13:45 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.